

ר"ע מברטנורה

מסכת סוכה, פרק א' משנה ג'

פ פִּרְס עֲלֶיהָ סָדִין מְפִינֵי
 הַחֲמָה, אוּ תַחֲתֶיהָ מְפִינֵי
 הַנְּשָׁר, אוּ שְׂפִירָס עַל גְּבִי הַקִּינּוּף,
 פְּסוּלָה. אֲבָל פּוֹרָס הוּא עַל גְּבִי
 נְקִלְיֵי הַמְּטָה:

נשר. שלא יהו עליו וקסמין
 יורדין על השלחן. פ"א שלא
 ינשרו העלין לאחר שיבשו
 ותשאר הסוכה חממה מרובה
 מלמטה. וסדין דבר המקבל
 טומאה הוא ופסול לסכך.
 ודוקא מפני הנשר, אבל
 לנאותה כשרה: או שפירס

על גבי הקינוף. כלומר או אפילו לא פרכו מפני הנשר, אלא לנוי על מטתו ע"ג הקינוף
 שהן ד, קונדסין לד' רגלי מטתו שהן גבוהין ומניח כלונסות מזה לזה על גביהן ופירס סדין
 עליהם והרחיקו מן הסכך דהשתא לא מסכך בדבר המקבל טומאה דהא לאו לסוכי שטמיה
 החס פסולה משום דאינו יושב בסוכה דלהל מפסיק ביניהם: אבל פורס הוא ע"ג מטה
 שיש לה נקליטין. שאין אלא שנים והן יוצאין צאמצע המטה אחד למראשותיה ואחד
 להגליה ונותנין מזו לזו [כלונסא ופורס עליו סדין] ומשום דאין לה גג טפח רחב מלמעלה
 לא מקרי אוהל:

תפארת ישראל - יכין

פורס עליה סדין [טעפפין], דמדמקבל טומאה פסול לסכך: **מפני החמה** שלא
 יצטער בה: **או תחתיה** תחת הסכך: **מפני הנשר** שלא ינשרו העלין על שולחנו
 וכ"ש בפירסו שלא יתיבש הסכך או לד"א שאינו לצורך ישיבת הסוכה, אבל
 בעשה כן לנאותה, כשירה, דכל לנאותה הו"ל צורך סוכה ובטל לגבה, והוא
 שיהיה תוך ד' טפחים מהסכך, וי"א דמפני החמה דמתניתין דפסול, היינו
 בפירסו שלא יתיבש הסכך, ויהיה חמתה מרובה מצילתה, אבל בעשה כן כדי
 שלא יצטער בחמה, הו"ל כלנאותה, שיתענג בה, וכשירה, מיהו בגשמים מנטפין
 מהסכך, יפרוס סדין וישב שם, דהרי לדעה שנייה כשירה מדצורך ישיבה היא,
 רק ספק ברכות להקל, ולכן לא יברך לישב בסוכה [מג"א תרכ"ט]: **או שפורס**
ע"ג הקינוף הוא מטה עם ד' קונדסין בד' זוויתיה, אפילו אינן גבוהין י' טפחים,
 והמטה עומדת בהסוכה: **אבל פורס וכו' נקליטי המטה** הוא מטה שיש בה ב'
 קונדסין, א' באמצע ראש המטה, וא' באמצע מרגלות המטה, ובפירס סדין
 עליהן כשר, דמדאין הגג פסול רחב טפח, לא חשיב אהל לבטל אהל דסוכה
 שעל גבו, ודוקא באין גבוה י' טפחים עד ראש הקונדסין, ויש מכשירין אפילו
 גבוהין י"ט [תרכ"ז]: